

RESOLUCIÓ del procediment sancionador núm. PS 9/2017, referent a la Direcció General de la Policia del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya

Antecedents

1.- En data 28/07/2016 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'un sindicat pel qual formulava denúncia contra la Direcció General de la Policia del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya (en endavant, DGP), amb motiu d'un presumpte incompliment de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD). En concret, l'entitat denunciant exposava que a la comissaria de la Policia de la Generalitat–Mossos d'Esquadra (en endavant, PG-ME) de les Borges Blanques, hi havia instal·lat un sistema de videovigilància que s'estaria utilitzant amb fins de control laboral. L'entitat denunciant afegia que no s'hauria informat les persones treballadores ni als representants sindicals de l'existència de la càmera, així com que no s'hauria inscrit el corresponent fitxer que donés cobertura a l'enregistrament de les imatges captades a través de les càmeres que integren el dit sistema de videovigilància. A l'últim, l'entitat denunciant qüestionava el termini de conservació de les imatges –que estaria vinculat a la capacitat del suport de gravació-, i la seguretat de les dades.

L'entitat denunciant aportava diversa documentació relativa als fets denunciats.

2.- L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (núm. IP 154/2016), d'acord amb l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, i l'article 55.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant, LPAC), per tal de determinar si els fets eren susceptibles de motivar la incoació d'un procediment sancionador, la identificació de la persona o persones que poguessin ser responsables i les circumstàncies rellevants concurrents en uns i altres.

En el si d'aquesta fase d'informació, per mitjà d'ofici de data 06/10/2016 es va requerir a l'entitat denunciada per tal que acredités per mitjà de fotografies la col·locació dels corresponents rètols informatius de l'existència dels sistemes de gravació i captació en les dites dependències policials, instal·lats en emplaçaments clarament visibles, abans d'entrar a la zona de captació de les imatges.

La DGP va respondre l'anterior requeriment a través d'escrit de data 21/11/2016, pel qual exposava que en la comissaria de la PG-ME a les Borges Blanques hi havia instal·lats 3 cartells informatius: un a cadascun dels accessos de l'Àrea de Custòdia de Detinguts i un altre a l'interior de la sala d'escorcoll. La DGP acreditava la col·locació dels dits cartells per mitjà de fotografies.

3.- Atès que a través de Google Street View (imatges captades durant el mes de juliol de 2016, segons informa Google), s'inferia que a l'exterior de l'immoble de la comissaria controvertida hi haurien almenys 4 càmeres instal·lades, per mitjà d'ofici de data 24/11/2016 es va tornar a requerir l'entitat denunciada per tal que acredités per mitjà de fotografies la col·locació dels corresponents rètols informatius de l'existència dels sistemes de gravació i

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

captació de les dites dependències policials, instal·lats en emplaçaments clarament visibles, abans d'entrar a la zona de captació de les imatges a través de les dites càmeres.

La DGP va respondre l'anterior requeriment a través d'escrit de data 10/02/2017, pel qual s'exposava el següent:

- Que les càmeres exteriors de les dependències de la PG-ME *"no disposen de rètols informatius"*.
- Que d'acord amb l'article 1.3. del Decret 134/1999, de 18 de maig, de regulació de la videovigilància per part de la policia de la Generalitat i de les policies locals de Catalunya, les càmeres que necessita instal·lar la policia per garantir la seguretat i protecció exterior dels seus edificis queden excloses de l'aplicació d'aquesta norma.
- Que *"És en base a aquesta exempció que moltes comissaries de les diferents Forces i Cossos de Seguretat no disposen de cartells informatius en relació amb les càmeres exteriors de les seves dependències"*.
- Que *"és la pròpia normativa la que posa de manifest l'evidència en quant a la necessitat d'instal·lar aquestes càmeres, pel fet que es tracta d'edificis que són especialment sensibles en qüestions de seguretat i que són absolutament identificables"*.

3.- En data 22/03/2017 la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar procediment sancionador contra la DGP per una presumpta infracció lleu prevista a l'article 44.2.c) de la LOPD en relació amb els articles 9 de la Llei orgànica 4/1997 i 6 del Decret 78/2010. Així mateix, va nomenar persona instructora de l'expedient al funcionari de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, (...). Aquest acord d'iniciació es va notificar a l'entitat imputada el 24/03/2017. En l'acord d'iniciació es concedia a l'entitat imputada un termini de deu dies hàbils comptadors a partir del dia següent de la notificació per formular al·legacions i proposar la pràctica de proves que considerés convenientes per a la defensa dels seus interessos.

4.- També en data 22/03/2017, la directora de l'Autoritat va dictar resolució d'arxiu respecte tots els altres fets que també s'havien denunciat respecte el tractament d'imatges a través de les càmeres instal·lades en les dependències de la PG-ME a les Borges Blanques, al marge del relatiu al deure d'informació que era objecte d'imputació en aquest procediment sancionador.

5.- La DGP va formular al·legacions a l'acord d'iniciació mitjançant escrit d'11/04/2017, les quals s'aborden en l'apartat 2n dels fonaments de dret.

6.- En data 12/05/2017 va tenir entrada a l'Autoritat un nou escrit del sindicat, pel qual es denunciava novament que la DGP no havia col·locat cartells informatius de l'existència de les càmeres en cadascun dels accessos a les dependències de la PG-ME de les Borges Blanques, fets coincidents amb els que havien donat lloc a la iniciació del present procediment sancionador. Per aquest motiu aquesta denúncia, que se li assignà el número IP 152/2017, s'incorporà en aquest procediment sancionador.

7.- En data 28/08/2017 la persona instructora d'aquest procediment va formular proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades declarés que la DGP havia incorregut en una infracció lleu prevista a l'article 44.2.c) de

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

la LOPD, en relació amb els articles 9 de la Llei orgànica 4/1997 i 6 del Decret 78/2010. Aquesta proposta de resolució fou notificada en data 25/08/2017, i es concedia un termini de 10 dies per formular al·legacions.

8.- Per mitjà d'escrit de 18/09/2017 l'entitat imputada ha formulat al·legacions a la proposta de resolució.

Del conjunt de les actuacions practicades en aquest procediment es consideren acreditats els fets que seguidament es detallen com a fets provats.

Fets Provats

La DGP té instal·lat un sistema de videovigilància a les instal·lacions de la PG-ME a les Borges Blanques, que inclou càmeres instal·lades a l'interior de l'immoble (edifici de la comissaria) i també a l'exterior d'aquest edifici (però a l'interior del recinte policial). En aquest darrer cas, com a mínim disposa de 4 càmeres instal·lades a les parets exteriors de l'immoble de la comissaria o al perímetre de les instal·lacions.

La DGP únicament informa de l'existència de les càmeres que integren el dit sistema de videovigilància, per mitjà de 3 cartells col·locats a l'interior de l'immoble de la comissaria, i en concret en les següents ubicacions: un cartell a cadascun dels accessos a l'Àrea de Custòdia de Detinguts (zona d'accessos des de l'interior de la comissaria i des del pàrquing interior) i un altre a l'interior de la sala d'escorcoll de l'Àrea de Custòdia de Detinguts.

Respecte la resta de càmeres que formen part del sistema de videovigilància, com és el cas de les 4 càmeres abans esmentades instal·lades a la part exterior de l'immoble de la comissaria -però a l'interior del recinte de les instal·lacions policials-, la DGP no fa efectiu el dret d'informació de les persones afectades, de manera clara i permanent. En concret, no s'informa de l'existència de les videocàmeres fixes mitjançant els rètols preceptius, abans que les persones afectades entrin en el camp de gravació de les càmeres esmentades, és a dir, abans de la captació de les seves dades personals. Així, el dret d'informació només es fa efectiu en el cas de les persones que accedeixen a la zona de l'Àrea de Custòdia de Detinguts, i en el cas d'aquestes persones, la informació es proporciona un cop ja s'ha accedit a la zona videovigilada per les càmeres exteriors.

Fonaments de Dret

1.- És d'aplicació al present procediment el previst a la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant, LPAC); així com al Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, segons el previst a la DT 2ª de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb els articles 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

2.- En el si d'aquest procediment sancionador, l'entitat imputada va formular al·legacions davant l'acord d'iniciació i també ho ha fet davant la proposta de resolució. El primer escrit

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

d'al·legacions ja fou analitzat en la proposta de resolució formulada per la persona instructora, si bé es considera procedent fer-hi una menció en la present resolució, atès que en les al·legacions formulades davant la proposta de resolució es reproduïxen en part les efectuades prèviament davant l'acord d'iniciació. Tot seguit s'analitzen doncs el conjunt d'al·legacions formulades per l'entitat imputada.

2.1. Sobre la denúncia

En el 1r apartat del seu escrit d'al·legacions davant la proposta de resolució, l'entitat imputada expressa la seva queixa pel fet que, davant *"la manca de veracitat d'allò denunciat pel sindicat denunciante"* i la gravació per part d'un agent de la PG-ME d'unes converses mantingudes amb els seus comandaments *"sense el seu coneixement ni consentiment"*, la resposta de l'Autoritat ha estat dirigir-se *"contra l'activitat d'aquesta Direcció General"*.

En primer lloc, respecte la queixa de manca de veracitat dels fets denunciats, cal fer notar que la decisió d'arxiu d'aquesta Autoritat es referia només a una part dels fets que s'havien denunciat, els quals quedaven delimitats en la resolució d'arxiu de 22/03/2017.

En segon lloc, pel que fa a la queixa relativa a la gravació d'unes converses entre un agent i els seus comandaments, sense el coneixement d'aquests, la DGP es refereix a unes gravacions aportades pel sindicat en el recurs que va interposar contra la resolució d'arxiu de la informació prèvia núm. IP 154/2016, de data 22/03/2017. Doncs bé, a aquesta qüestió ja s'hi referí la resolució del recurs de reposició dictada en data 27/07/2017, per la qual s'inadmetia, i subsidiàriament, es desestimava el recurs interposat pel sindicat denunciante contra la resolució d'arxiu esmentada, resolució que fou notificada també a la DGP. Al respecte, s'indicava en la dita resolució del recurs que les converses controvertides haurien pogut ser enregistrades per un dels propis intervinents, i que no quedava afectat el dret a la intimitat dels intervinents. Per tant, es conclouia que calia admetre com a prova l'enregistrament de les converses aportades pel sindicat, en base a la normativa aplicable i la jurisprudència que allà es detallava, i que no procedeix reproduir aquí.

2.2.- Sobre la normativa aplicable als sistemes de videovigilància ubicats a les comissaries de la PG-ME

Seguidament la DGP reitera, en el seu escrit d'al·legacions davant la proposta de resolució, que d'acord amb l'article 1.3. del Decret 134/1999, de 18 de maig, de regulació de la videovigilància per part de la policia de la Generalitat i de les policies locals de Catalunya, les càmeres que necessita instal·lar la policia per garantir la seguretat i protecció exterior dels seus edificis resten excloses de l'aplicació d'aquesta norma. En aquesta mateixa línia argumental, en l'escrit d'al·legacions davant l'acord d'iniciació, la DGP asseverava que precisament per aquesta exclusió, moltes comissaries de les Forces i Cossos de Seguretat no disposen de cartells informatius de l'existència de les càmeres, i sobre les comissaries afegeix que són edificis *"especialment sensibles en qüestions de seguretat i que són absolutament identificables."* Al seu torn, en l'escrit d'al·legacions davant la proposta de resolució, l'entitat imputada considera que el Decret 78/2010, de 22 de juny, sobre la instal·lació de dispositius de videovigilància a les dependències policials de la Generalitat, no seria d'aplicació a les càmeres controvertides.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Tal com indicava la persona instructora en la proposta de resolució, cal recordar que en principi, les càmeres instal·lades en les dependències de les Forces i Cossos de Seguretat queden subjectes a allò previst per la Llei orgànica 4/1997, de 4 d'agost, per la qual es regula la utilització de videocàmeres per les forces i cossos de seguretat en llocs públics, la qual exigeix donar compliment al dret d'informació (art. 9.1).

Assentat l'anterior, certament l'article 1.3 del Decret 134/1999 exclou del seu àmbit d'aplicació les càmeres instal·lades per les forces i cossos de seguretat en les seves dependències, amb la finalitat exclusiva de garantir la seguretat i protecció interior o exterior d'aquestes. Per tant, el que implicava aquest Decret 134/1999 és que no s'apliqués la legislació sectorial específica de les càmeres policials, sinó que els tractaments efectuats en les seves dependències (com era el cas de les comissaries de la PG-ME i de les policies locals) quedessin plenament subjectes a la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal.

Ara bé, a partir de l'entrada en vigor del Decret 78/2010 ja esmentat, referent a les dependències de la PG-ME, les càmeres policials allà instal·lades, tornen a quedar subjectes a la normativa sectorial policial, sens perjudici de l'aplicació supletòria de la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal (art. 2.2 LO 4/1997). En aquest sentit, no és sobrer recordar aquí el que disposa l'art. 1.1 del Decret 78/2010: *"L'objecte d'aquest Decret és la regulació del règim d'instal·lació de càmeres fixes i dispositius de videovigilància i el seu ús per part de la policia de la Generalitat en l'interior dels immobles, dependències o instal·lacions pròpies o adscrites al compliment de les seves funcions per tal de garantir la seguretat i protecció de les persones i béns"* (el subratllat és d'aquesta Autoritat).

Doncs bé, l'article 6.2 del Decret 78/2010, regula la informació i publicitat dels dispositius instal·lats en els recintes de la PG-ME, en els següents termes:

"6.2 Mitjançant rètols, d'acord amb l'annex d'aquest Decret, s'ha d'informar a l'interior dels immobles, dependències i instal·lacions policials de l'existència dels sistemes de gravació i captació, així com de l'autoritat responsable, als efectes que les persones interessades puguin exercir els seus drets d'accés i cancel·lació. Així mateix, les càmeres i dispositius de videovigilància han d'estar instal·lats de manera que en qualsevol moment siguin visibles."

En aquest punt cal fer notar que aquesta obligació d'informar mitjançant rètols que imposa el Decret 78/2010, no es pot entendre referida únicament a les càmeres ubicades a l'interior dels immobles, sinó també a l'interior de les *"instal·lacions policials"*, la qual cosa comprèn també les càmeres exteriors de les comissaries de la PG-ME, i en particular de les ubicades a la part exterior de l'immoble de la comissaria de Borges Blanques, però dins del recinte de les instal·lacions policials, que és l'espai visionat amb l'enfocament de les dites càmeres. Així doncs, aquesta Autoritat considera que el Decret 78/2010 recull expressament el deure de la DGP d'informar les persones afectades de l'existència dels sistemes de gravació i captació d'imatges, també respecte les càmeres exteriors ubicades dins del recinte policial, per mitjà dels rètols informatius de forma clara i permanent (art. 9.1 LO 4/1997), i amb els requisits de disseny previstos a l'annex del mateix Decret 78/2010.

Inclús en la hipòtesi -defensada per la DGP i negada per aquesta Autoritat- de considerar que el Decret 78/2010 només es refereix a les càmeres de l'interior de les dependències, i no a les

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

càmeres exteriors ubicades dins la zona del recinte policial que té restringit l'accés, tal hipòtesi implicaria que les dites càmeres exteriors s'equipararien a les de les comissaries de les policies locals. Al respecte, l'Autoritat s'ha pronunciat reiteradament en el sentit de considerar que, davant l'exclusió prevista a l'art. 1.3 del Decret 134/1999, procedeix aplicar la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal (article 2.2 LO 4/1997), i en conseqüència, el deure d'informació es regeix per allò previst a l'article 12 de la Instrucció 1/2009, de 10 de febrer, de l'APDCAT, sobre el tractament de dades de caràcter personal mitjançant càmeres amb fins de videovigilància, que també preveu que els cartells informatius s'han de col·locar en emplaçaments clarament visibles abans que les persones afectades entrin en el camp de gravació de les càmeres esmentades.

En definitiva, que de prosperar la tesi patrocinada per la DGP, consistent en negar l'aplicació de la legislació sectorial de la PG-ME, és a dir el Decret 78/2010, i en concret l'exigència dels rètols informatius allà previstos, el resultat d'aquesta tesi comportaria l'aplicació de la legislació general de protecció de dades, i en concret l'exigència dels cartells informatius previstos a la Instrucció 1/2009.

2.3.- Sobre la competència de l'APDCAT

A l'últim, tal com efectuava en el seu escrit d'al·legacions davant l'acord d'iniciació, la DGP manté en el seu escrit d'al·legacions davant la proposta de resolució, que l'Autoritat no té competència sancionadora en el present cas.

Sobre aquesta al·legació, cal acudir a l'art. 2.3.e) de la LOPD, tal com indicava la persona instructora en la proposta de resolució. Aquest precepte estableix el següent:

*"3. Es regeixen per les seves disposicions específiques, i pel que preveu especialment, si s'escau, aquesta Llei orgànica els tractaments de dades personals següents:
(...) e) Els procedents d'imatges i sons obtinguts mitjançant la utilització de videocàmeres per les Forces i els Cossos de Seguretat, d'acord amb la legislació sobre la matèria."*

Al respecte, és necessari destacar que la circumstància referent a que la LOPD –i la seva normativa de desenvolupament– estableixi que els tractaments de dades captades mitjançant càmeres per les Forces i Cossos de Seguretat es regeixen per les seves disposicions específiques, no implica que la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal quedi exclosa.

La normativa específica a la qual es remet en primer terme l'art. 2.3.e) de la LOPD està constituïda per la LO 4/1997, desplegada a Catalunya pel Decret 134/1999, i posteriorment, per al cas de la PG-ME, pel Decret 78/2010, el qual és d'aplicació al sistema de videovigilància al que es refereix el present procediment, tal com s'ha indicat anteriorment.

Doncs bé, l'art. 2.2 de la LO 4/1997 –a la que es remet l'art. 2.3.e) de la LOPD– determina que *"Sense perjudici de les disposicions específiques que conté aquesta Llei, el tractament automatitzat de les imatges i sons es regeix pel que disposa la Llei orgànica 5/1992, de 29 d'octubre, de regulació del tractament automatitzat de les dades de caràcter personal"*, remissió que s'ha d'entendre efectuada a la LOPD, atès que aquesta derogà i substituï la Llei orgànica 5/1992.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Per tant, com ja s'ha avançat, les càmeres a les que es refereix aquest procediment es regulen per allò establert per la normativa sectorial policial abans esmentada, sens perjudici de l'aplicació supletòria de la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal, de tal manera que l'aplicació preferent de la normativa específica per a les càmeres policials no exclou l'aplicació de la normativa de protecció de dades, a la qual s'hi remet expressament l'art. 10 de la LO 4/1997 en allò referent al règim sancionador.

En efecte, l'art. 10 de la LO 4/1997 es refereix a les "*infraccions i sancions*", i estableix que "*Si no pertoca exigir responsabilitats penals, les infraccions al que disposa aquesta Llei se sancionen d'acord amb el règim disciplinari corresponent als infractors i, si no, amb subjecció al règim general de sancions en matèria de tractament automatitzat de les dades de caràcter personal.*"

Sobre aquest precepte, la DGP continua sostenint en el seu escrit d'al·legacions davant la proposta de resolució, que només es remet a la normativa sobre protecció de dades en allò referent a les sancions, i per contra no es remet al catàleg d'infraccions. Doncs bé, el primer que cal destacar al respecte és que l'article 10 de la LO 4/1997 porta per títol "*Infraccions i sancions*", per tant el seu títol ja deixa ben clar que no es refereix només a les sancions, sinó també a les infraccions. I en consonància amb aquest títol, el literal del precepte determina que si es descarta l'exigència de responsabilitat penal, "*les infraccions*" al que disposa la LO 4/1997 -com seria el cas del deure d'informació exigida pel seu art. 9.1 i també pel Decret 78/2010 que la desenvolupa- se sancionen amb el "*règim disciplinari corresponent als infractors*", i en el seu defecte, "*amb subjecció al règim general de sancions*" de la legislació de protecció de dades. És evident doncs la voluntat de la LO 4/1997 en el sentit que, si no s'exigeixen responsabilitats penals ni disciplinàries, el procedent és sancionar la infracció administrativa segons el previst a la LOPD, opció que exigeix òbviament que la conducta perseguida estigui tipificada com a infracció a la LOPD, com és el cas. Aquesta solució és coherent amb el fet que la LO 4/1997 no conté un catàleg d'infraccions específiques, i també amb el seu art. 2.2, que com ja s'ha avançat, es remet a la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal, en allò referent al tractament de les imatges i sons, sense perjudici de les disposicions específiques contingudes en la pròpia norma. Així les coses, tal com assenyalava la persona instructora en la proposta de resolució, cal concloure que davant la manca de catàleg específic d'infraccions i sancions, la LO 4/1997 ha volgut que en els casos com el present, s'acudeixi al règim d'infraccions i sancions (o règim sancionador) de la LOPD.

Així les coses, davant un tractament de dades personals com el que aquí ens ocupa, dut a terme per una entitat sotmesa dins l'àmbit d'actuació d'aquesta Autoritat -com és el cas de la DGP- és competència de l'Autoritat l'exercici de les potestats d'inspecció i sanció que la Llei 32/2010 li atribueix, de conformitat amb l'article 41 de la LOPD.

Arribats a aquest punt, correspon invocar aquí la sentència de 10/05/2016 dictada en primera instància pel Jutjat Contenciós Administratiu número 10 de Barcelona, el qual es va pronunciar expressament sobre la competència de l'Autoritat per inspeccionar i sancionar les infraccions relatives als tractaments d'imatges a través de les càmeres instal·lades per la PG-ME en les seves dependències, arran el recurs contenciós presentat pel Departament d'Interior contra la resolució d'aquesta Autoritat per la qual es declarà la comissió d'una infracció per part de la

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

DGP, en el procediment sancionador núm. PS 57/2014. En la sentència esmentada s'argumentava el següent:

“Pues bien, ninguno de los motivos de impugnación relacionados puede prosperar por cuanto: 1) de conformidad con el art. 2.3 e), 37.1 g) y 41 de la LOPD, el art. 10 de la LOVFC y el art. 5 k) de la Ley 32/10 de 1 de octubre, la demandada [l'Autoritat] tiene potestad para declarar una infracción respecto de aquellas actuaciones o decisiones de las Administraciones Públicas catalanas que hayan incumplido la normativa vigente en materia de protección de datos, 2) la intervención de la APDCAT no supone injerencia alguna en el ámbito competencial de la CCOVC ni de la DGAS sino un complemento indispensable pues en tanto la actuación de los primeros es a priori, mediante la emisión de un informe en el proceso de autorización, la actuación del segundo es a posteriori, mediante la actividad de inspección y, si es preciso, ejerce la potestad sancionadora y, 3) la inspección presencial practicada en fecha 20/10/2014 en las comisarías de la PG-ME de Pineda de Mar y de Arenys de Mar para verificar determinados aspectos relacionados con los hechos denunciados, permite comprobar que en la primera de las comisarías citadas no había instalado ningún cartel informativo (ni en el acceso por el vestíbulo, ni en el acceso por el parking) y en la segunda, solamente había uno en el vestíbulo de entrada (faltaba el exterior para los que accedían a las dependencias policiales por el parking). Esta insuficiencia cuando otras comisarías según cuestionario general tiene instalados 3 o 4 carteles informativos, es lo que conforma el tipo infractor previsto en el art. 44.2 c) de la LOPD. y es por ello que procede desestimar el recurso planteado.”

Finalment, la DGP invoca novament l'article 221.1 de la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni. Aquesta Llei ha afegit un nou apartat (el 5) a l'article 4 de la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya, amb el tenor literal següent:

“5. Corresponen al titular del departament competent en matèria de seguretat pública i al titular de la direcció general competent en matèria de videovigilància policial, el control, la inspecció i la sanció de les infraccions relatives a les videocàmeres policials.”

L'objecte de la Llei 4/2003, modificada amb el precepte transcrit, es determina en el seu article 1.1:

“1. L'objecte d'aquesta Llei és l'ordenació de les competències de la Generalitat en matèria de seguretat pública, especialment les de policia, i la seva integració amb les de protecció civil, trànsit, joc i espectacles i seguretat privada, en un sistema general de seguretat propi de Catalunya, participat per les altres administracions amb competències en aquesta matèria.”

En base a la previsió introduïda per la Llei 5/2017 i invocada per la DGP, i també de conformitat amb l'art. 47.1.j) del Decret 320/2011, de 19 d'abril, de reestructuració del Departament d'Interior, correspondria a la Direcció General d'Administració de Seguretat (DGAS) del Departament d'Interior, el control, inspecció i la sanció de les infraccions relatives a les videocàmeres policials. D'acord amb això, l'òrgan esmentat del Departament d'Interior esdevindria el competent per al control, la inspecció i l'eventual sanció de les infraccions relatives a les càmeres policials (incloses les instal·lades per la PG-ME en les seves dependències). Però, tal com apuntava la persona instructora en la proposta de resolució,

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

aquesta potestat sancionadora no es podria entendre encomanada a la DGAS en allò referent a les infraccions penals, ni tampoc a les tipificades com a tal a la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal.

En aquest punt cal tenir en compte que el bé jurídic protegit per la Llei 4/2003 i la Llei orgànica 4/1997 és el de la seguretat, mentre que el de la LOPD és el dret a la protecció de dades de caràcter personal i altres drets i llibertats de les persones. Així mateix, cal tenir en compte també que l'article 156 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya disposa que correspon a una autoritat independent (l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades) vetllar per la garantia del dret a la protecció de les dades personals en l'àmbit de les competències de la Generalitat, la qual cosa inclou el control dels fitxers o els tractaments de dades de caràcter personal creats o gestionats per l'Administració de la Generalitat, tal com succeeix en el present cas.

Així doncs, l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (art. 156), la LOPD (art. 41) i la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, són les que atribueixen a aquesta Autoritat –en la seva condició d'organisme independent– la competència per controlar, inspeccionar i sancionar els tractaments duts a terme per l'Administració de la Generalitat, i per tant, per la DGP.

I en el mateix sentit, no és sobrer recordar que l'article 1 del Protocol addicional, aprovat el 08/11/2001, a la Convenció per a la protecció de les persones pel que fa al tractament automatitzat de dades de caràcter personal, en relació amb les autoritats de control i la circulació transfronterera de dades, de 28 de gener de 1981 (Conveni 108), també preveu que sigui una autoritat de control independent la que tingui atribuïda els poders d'investigació i d'intervenció, així com el poder d'iniciar procediments legals o d'adreçar-se a les autoritats judicials corresponents, en relació a les violacions del dret intern.

En definitiva, que aquestes exigències imposades per la normativa invocada, impediria considerar que la DGAS sigui competent per a l'exercici de les competències d'inspecció, control i sanció en matèria de protecció de dades personals, les quals es reserven a les autoritats de control independents.

En allò referent a les competències de la Comissió de Control dels Dispositius de Videovigilància de Catalunya i d'aquesta Autoritat, val dir que aquesta qüestió ja fou abordada en la sentència de 10/05/2016 dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu número 10 de Barcelona que abans s'ha transcrit parcialment.

3.- En relació als fets descrits a l'apartat de fets provats, relatius al dret d'informació, l'article 9.1 de la Llei orgànica 4/1997, estableix el següent:

"1. El públic ha de ser informat de manera clara i permanent de l'existència de videocàmeres fixes, sense especificar-ne l'emplaçament, i de l'autoritat responsable."

Per la seva banda, l'article 1.1 del Decret 78/2010, disposa que:

"1.1 L'objecte d'aquest Decret és la regulació del règim d'instal·lació de càmeres fixes i dispositius de videovigilància i el seu ús per part de la policia de la Generalitat en l'interior dels immobles, dependències o instal·lacions pròpies o adscrites al compliment de les seves funcions per tal de garantir la seguretat i protecció de les persones i béns."

Al seu torn, l'article 6.2 del Decret 78/2010, regula la informació i publicitat dels dispositius instal·lats en els recintes de la PG-ME, en els següents termes:

“6.2 Mitjançant rètols, d'acord amb l'annex d'aquest Decret, s'ha d'informar a l'interior dels immobles, dependències i instal·lacions policials de l'existència dels sistemes de gravació i captació, així com de l'autoritat responsable, als efectes que les persones interessades puguin exercir els seus drets d'accés i cancel·lació. Així mateix, les càmeres i dispositius de videovigilància han d'estar instal·lats de manera que en qualsevol moment siguin visibles.”

Doncs bé, , tal com indicava la persona instructora, durant la tramitació d'aquest procediment s'ha acreditat degudament el fet descrit a l'apartat de fets provats, el qual es considera constitutiu de la infracció lleu prevista a l'article 44.2.c) de la LOPD, que tipifica com a tal:

“c) L'incompliment del deure d'informació a l'afectat sobre el tractament de les seves dades de caràcter personal quan les dades les sol·liciti el mateix interessat.”

4.- L'article 21 de la Llei 32/2010, en consonància amb l'article 46 de la LOPD, preveu que quan les infraccions siguin comeses per una administració pública, la resolució que declari la comissió d'una infracció, haurà d'establir les mesures que escau adoptar perquè cessin o es corregeixin els efectes de la infracció. És en virtut d'aquesta facultat que, tal com indicava la persona instructora, és procedent requerir la DGP per tal que al més aviat possible, i com a màxim en el termini de 10 dies a comptar des del dia següent a la notificació d'aquesta resolució, instal·li els rètols informatius de l'existència de sistemes de gravació i captació als accessos videovigilats a les dependències de la PG-ME de les Borges Blanques, que s'ajustin al model previst al Decret 78/2010.

Un cop s'hagi adoptat la mesura correctora descrita en el termini assenyalat a l'efecte, en el termini dels 10 dies següents la DGP haurà de donar-ne compte a l'Autoritat, sense perjudici de la facultat d'inspecció d'aquesta Autoritat per tal d'efectuar les verificacions corresponents.

Fent ús de les facultats que em confereixen l'article 15 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat de Catalunya,

RESOLC

Primer.- Declarar que la Direcció General de la Policia del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya ha comès una infracció lleu prevista a l'article 44.2.c) de la LOPD en relació amb els articles 9 de la Llei orgànica 4/1997 i 6 del Decret 78/2010.

Segon.- Requerir la DGP per tal que adopti les mesures correctores assenyalades al fonament de dret 4t, i acrediti davant aquesta Autoritat les actuacions dutes a terme per donar-hi compliment.

Tercer.- Notificar aquesta resolució a la DGP.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Quart.- Comunicar aquesta resolució al Síndic de Greuges, mitjançant el seu trasllat literal, segons el que especifica l'Acord 3r del Conveni de Col·laboració entre el Síndic de Greuges de Catalunya i l'Agència Catalana de Protecció de Dades de data 23/06/2006.

Cinquè.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, l'entitat imputada pot interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 123 i següents de la LPAC o bé podeu interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Si l'entitat imputada manifesta a l'Autoritat la seva intenció d'interposar un recurs contenciós administratiu contra la resolució ferma en via administrativa, la resolució se suspendrà cautelarment en els termes previstos a l'article 90.3 de la LPAC.

Igualment, l'entitat imputada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

M. Àngels Barbarà i Fondevila

Barcelona, (a la data de la signatura electrònica)